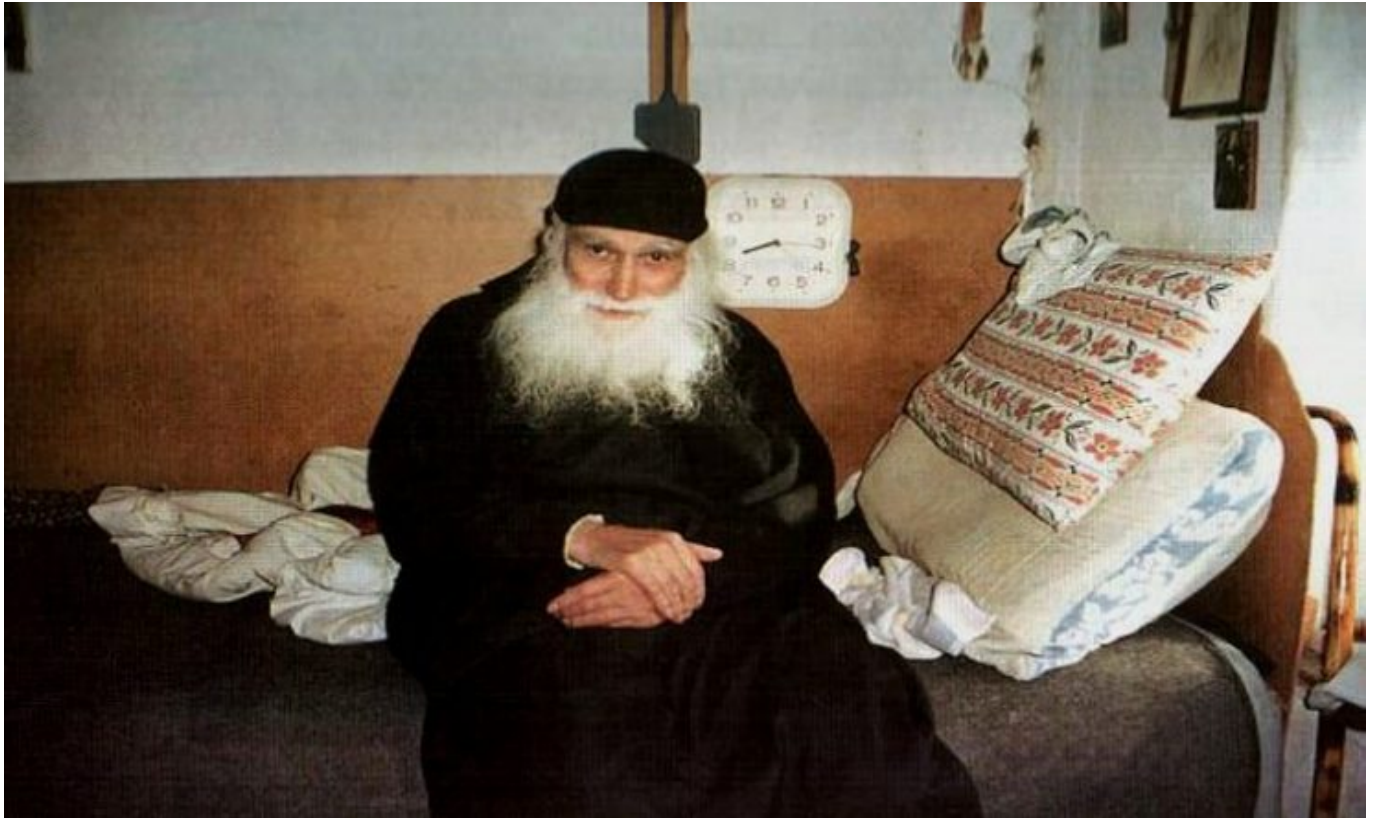

Μία λεπτή φωνή άκουσα σαν αύρα λεπτή: «Έτσι σε θέλει ο Θεός»

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Τὸ ἔκζεμα τὸ ὁποῖο ἔχω, αὐτὴν τὴν πληγὴ πού ἔχω στὸ ποδάρι, τό 'χω ἀπὸ δεκαπέντε χρονῶν. Δοκίμασα διάφορα φάρμακα, τίποτε. Τώρα πού πέρασε ἡ ἡλικία, τότες περισσότερο ἐπιδεινώθη τὸ πράγμα. Καθήμενος στὸ κρεβάτι, τὸ ὀνομάζω τὸ “κρεβάτι τοῦ πόνου” ἐγώ. Διότι νὰ καθίσω ὅπως καθόσαστε ἐσεῖς, δὲν μπορῶ. Θὰ καθίσω λίγο, δὲν μπορῶ, κατεβαίνουν τὰ αἵματα καὶ πονάει περισσότερο ἡ πληγή, ἐνῶ ἔτσι, τρόπον τινά, ἂν βάλεις κι ἓνα μαξιλάρι καὶ σηκώσεις λιγάκι τὸ ποδάρι πὺρ ψηλά, κατεβαίνουν κάτω τὰ αἵματα καὶ ἐλαφρώνεται ὁ πόνος. Ἔ, τὴ νύχτα προσπαθῶ ἔτσι νὰ ἐλαφρώσω τὸν πόνο.

Ἀλλὰ καθήμενος ἐδῶ μοῦ δημιουργήθηκε καὶ κύστη κόκκυγος. Ὅταν τὸ σκέπτεσθε αὐτό, εἶναι τὸ πλέον φρικωδέστερο, νὰ ποῦμε. Διότι εἶναι... πολὺ πόνο! Πῶς νὰ καθίσεις, βρὲ παιδί μου; Πῶς νὰ καθίσεις; Στὸ κρεβάτι κάθεσαι, Θὰ καθίσεις λίγο ἔτσι, θὰ καθίσεις λιγάκι δεξιά, λιγάκι ἄριστερά. Ὑπομονή· γυρίζεις δεξιά. Δεξιά ὁ γλουτὸς ἐκεῖ σὲ πονάει, μετὰ ἀπὸ μισὴ ὥρα σὲ πονάει, σὲ τσούζει, σὲ προειδοποιεῖ ὅτι θ' ἀνοίξει πληγὴ. Γυρίζεις ἄριστερά. Πάλι μισὴ ὥρα πού κάθεσαι ἄριστερά,

πάλι σὲ τσούζει, σὲ πονάει, σὲ εἰδοποιεῖ ὅτι θ' ἀνοίξει πληγὴ. Μὰ ἐδῶ θ' ἀνοίξει πληγὴ, δεξιὰ θ' ἀνοίξει πληγὴ, ἀριστερὰ θ' ἀνοίξει πληγὴ, ἔτσι ἀνάσκελα ποὺ κάθεσαι πάλι πληγῇ προμηνύει· ἔ, τότες ἐγὼ πῶς νὰ καθίσω; Δοκίμασα νὰ καθίσω μπρούμυτα, μὰ μπρούμητα μπορεῖς νὰ καθήσεις;

Ὑπομονή, ὑπομονή, ὑπομονή, ὑπομονή, ἐωσότου μία φορὰ δὲν ἄντεξα κι ἔπεσα σὲ ἀπόγνωση! Μόνο ποὺ τὸ σκέπτεσαι, ἡ ἀπόγνωση εἶναι φρίκη, εἶναι γεύση κολάσεως, γεύση γεέννης, νὰ ποῦμε. Σὰν νὰ ἔχω τώρα τοῦτα ἐδῶ, πῶς νὰ περπατήσω, νὰ πηδήξω νὰ βγῶ ἀπ' ἔξω, πῶς νὰ τὸ κάνω νὰ φύγω, πῶς νὰ βγῶ; Μὲ κράτησε ἕξι ἕως ἐφτὰ λεπτά.

Μέσα στὸν πόνο, μέσα στὴν ἀπόγνωση, μέσα στὴν ἀπελπισία ποὺ βρισκόμουνα, στὴ συνοδεία μου δὲν ἔλεγα τίποτες. Μία λεπτὴ φωνὴ ἄκουσα, σὰν αὖρα λεπτὴ, νὰ ποῦμε, ὅτι: «Ἔτσι σὲ θέλει ὁ Θεός». Μὲ αὐτὸ ἔτσι σὰν νὰ πῆρα μία βαθιὰ ἀναπνοή· ἔ, νᾶναι εὐλογημένο, ἀφοῦ μὲ θέλει ὁ Θεός, νὰ ᾿ναι εὐλογημένο· μὰ δῶς' μου καὶ ὑπομονή, γιατί δὲν ἀντέχω ἐγὼ τώρα.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ